

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **P.F.**, zast. Mgr. Petrem Havlíkem, LL.M., advokátem se sídlem Zahradnická 71, Příbram, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2025, č. j. 082972/2025/KUSK, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) B. M.**, a **II) D. H.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 14. 8. 2025, č. j. 54 A 54/2025-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení **n e m a j í p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou žalobou ze dne 30. 6. 2025 se žalobce, zastoupený advokátem, domáhal zrušení výše nadepsaného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu, kterým stavební úřad žalobci a osobám zúčastněným na řízení nařídil odstranění nepovolené stavby „*Pulpit otočný Tiny House*“ v k. ú. Koupě. V reakci na výzvu krajského soudu k zaplacení soudního poplatku požádal žalobce krajský soud o osvobození od soudních poplatků.

[2] Krajský soud nyní napadeným usnesením žádost žalobce o osvobození od soudních poplatků zamítl (výrok I.) a vyzval jej k zaplacení soudního poplatku za žalobu, jakož i poplatku za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (výrok II.), o kterém v mezidobě rozhodl. Žalobce totiž soudu žádným způsobem konkrétně nepopsal a neosvědčil své osobní, majetkové a příjmové poměry.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označené usnesení krajského soudu kasační stížností s tím, že své majetkové poměry řádně a včas doložil a hodnocení stěžovatelových poměrů ze strany krajského soudu je nedostatečné. Poukázal též na mimořádnou výši soudního poplatku.

[4] Vyjádření žalovaného Nejvyšší správní soud nevyžadoval s ohledem na skutečnost, že se jedná o kasační stížnost směřující proti usnesení o zamítnutí žádosti stěžovatele

o přiznání osvobození od soudních poplatků, tudíž se z povahy věci týká výlučně právní sféry stěžovatele (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2009, č. j. 6 Ads 72/2009-144). Ze stejných důvodů Nejvyšší správní soud nevyžadoval vyjádření osob zúčastněných na řízení.

[5] Mezitím krajský soud usnesením ze dne 10. 9. 2025, č. j. 54 A 54/2025-43, rozhodl ve věci samé tak, že řízení o žalobě zastavil pro nezaplacení soudního poplatku. Až poté, dne 11. 9. 2025 se krajský soud dozvěděl o tom, že stěžovatel podal proti rozhodnutí o neosvobození od soudních poplatků kasační stížnost.

[6] Situací, kdy krajský soud nevyčká rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení o neosvobození od soudního poplatku, se zabýval rozšířený senát v usnesení ze dne 25. 5. 2021, č. j. Ars 3/2019-43, č. 4209/2021 Sb. NSS. Dovodil, že i Nejvyšší správní soud musí předcházet vzniku kolizních situací a „*neodmítne kasační stížnost proti usnesení o neosvobození od soudních poplatků v řízení před krajským soudem dříve, než buď marně uplyne lhůta pro podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, jímž řízení před krajským soudem končí, nebo (v případě podání takové kasační stížnosti) než o ní Nejvyšší správní soud rozhodne. Má-li totiž být důvodem odmítnutí kasační stížnosti proti procesnímu rozhodnutí krajského soudu skutečnost, že řízení, v němž bylo vydáno, již skončilo, musí být nejprve postaveno najisto, že tato překážka je neodstranitelná. A to navzdory skutečnosti, že rozhodnutí krajského soudu je v tu chvíli již pravomocné*“ (viz odst. [55] usnesení č. j. Ars 3/2019-43).

[7] Jelikož stěžovatel napadl meritorní usnesení krajského soudu č. j. 54 A 54/2025-43 kasační stížností, Nejvyšší správní soud v nyní projednávané věci čekal na rozhodnutí o ní. Usnesením ze dne 14. 11. 2025, č. j. 2 As 217/2025-31, Nejvyšší správní soud řízení zastavil pro nezaplacení soudního poplatku (předtím zamítl žádost stěžovatele o osvobození od soudních poplatků v řízení před NSS).

[8] Za této situace Nejvyšší správní soud shledal, že nejsou splněny podmínky řízení. Skončení řízení před krajským soudem představuje neodstranitelný nedostatek podmínky řízení o kasační stížnosti proti procesnímu usnesení krajského soudu vydanému v rámci tohoto řízení. Kasační soud nemůže rozhodovat o procesních návrzích učiněných stěžovatelem v řízení před krajským soudem, které již bylo pravomocně skončeno. I pokud by totiž shledal kasační stížnost přípustnou a posléze důvodnou a zrušil napadené usnesení, nemohlo by se tím „otevřít“ pravomocně ukončené řízení před krajským soudem. Věcné projednání kasační stížnosti tak nemůže vést k účinné ochraně práv stěžovatele (srov. usnesení NSS ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 220/2014-17, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 276/2019-14, odst. [6], ze dne 28. 5. 2020, č. j. 6 As 44/2020-14, odst. [7], ze dne 17. 9. 2020, č. j. 3 As 256/2020-20, odst. [5], nebo ze dne 28. 3. 2024, č. j. 9 As 262/2023-28, odst. [5]).

[9] Meritorní rozhodnutí o nyní projednávané kasační stížnosti by nemohlo být ani podkladem pro případnou obnovu řízení ve smyslu § 114 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a nemohlo by být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být způsobena pouze rozhodnutím ve věci samé. Za těchto okolností nezbyvá než uzavřít, že stěžovatel objektivně

pokračování

nemůže mít z rozhodnutí o nyní předložené kasační stížnosti jakýkoli užitek (srov. usnesení NSS ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017-23, odst. [7], již citované č. j. 1 As 276/2019-14, odst. [7], č. j. 6 As 44/2020-14, odst. [8], č. j. 3 As 256/2020-20, odst. [6], nebo č. j. 9 As 262/2023-28, odst. [6]).

[10] Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (ve spojení s § 120 téhož zákona) odmítnout.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona. Kasační soud osobám zúčastněným na řízení neukládal žádné povinnosti, v souvislosti s jejichž plněním by jim vznikly nějaké náklady. Přiznání náhrady jiných nákladů řízení z důvodů zvláštního zřetele hodných žádá z osob zúčastněných na řízení nenavrhla.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. listopadu 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu